

Aproksimacija π z metodo Monte Carlo v Matlabu

Mark Krajzel

Univerza v Ljubljani Fakulteta za strojništvo

October 21, 2023

Kazalo

- 1 Teoretične osnove
- 2 Program za približek π
- 3 Izris
- 4 Povzetek

Monte Carlo

Ob želji po napovedi obnašanja zapletenih matematičnih sistemov se le tega lahko lotimo z Monte Carlo metodo.

Gre za statistično metodo, ki temelji na naključnosti in jo lahko uporabimo za reševanje problemov, ki so sicer deterministični, vendar so preveč zapleteni za analitično rešitev.

Kako lahko aproksimiramo π ?

- Imamo enotski kvadrat ($A_{kv} = 4r^2$), ki ima včrtan krog ($A_{kr} = \pi r^2$).
- Verjetnost, da bo točka padla znotraj kroga je razmerje med ploščinama:
$$P = \frac{A_{kr}}{A_{kv}} = \frac{\pi r^2}{4r^2} = \frac{\pi}{4}.$$
- Približek za π je enak 4-krat tej razdelitvi: $\pi = 4 \cdot P$.

Funkcija `mcc_pi`

- Vzame naključno generirane x in y točke in ju shrani v vektorja.
- Definira logični vektor, ki določa kateri točke padejo znotraj kroga
- Določi vektor, v katerega sodijo točke iz x in y vektorjev, ki imajo v logičnem vektorju vrednost "true".
- Določi vektor, ki vsebuje vse generirane točke iz x in y vektorjev.

Koda za mcc_pi

```
function [tocke_v_kr, tocke_v_kv] = mcc_pi(stevilo_tock)
    %generacija naključnih točk med -1 in 1%
    x = 2 * rand(stevilo_tock, 1) - 1;
    y = 2 * rand(stevilo_tock, 1) - 1;
    %preverjamo če je koordinata znotraj ali izven kroga
    razdalja = sqrt(x.^2 + y.^2);
    % vektor, ki določa katere točke ustrezajo zgornjemu pogoju
    znotraj_kroga = razdalja <= 1;
    %elementi iz vektorja x, ki ustrezajo "true" vrednostim v zg. vektorju
    tocke_v_kr = [x(znotraj_kroga), y(znotraj_kroga)];
    %vsi elementi iz vektorjev x in y.
    tocke_v_kv = [x, y];
end
```

Figure: Funkcija mcc_pi

Približek π

- Preko input funkcije generiramo točke, prav tako 2 ničelna vektorja za približek in napako π .
- Uporabimo *for* zanko, da za vsako točko, ki smo jo dobili preko `mcc_pi` (točke je vedno več) izračunamo približekl π in napako.
- Za zanko prav tako ustavrmo novo funkcijo `area_pi` - ta dejansko izračuna približek in napako; uporabimo funkcijo `size`, ki pridobi število vrstic v prejšnjih dveh matrikah, v katerih smo generirali točke in to število shrani v novo spremenljivko.
- $$\text{Približek} = 4 \frac{\text{točke_znotraj_kroga}}{\text{točke_znotraj_kvadrata}}$$
- $$\text{Napaka} = |\pi - \text{Približek}|$$

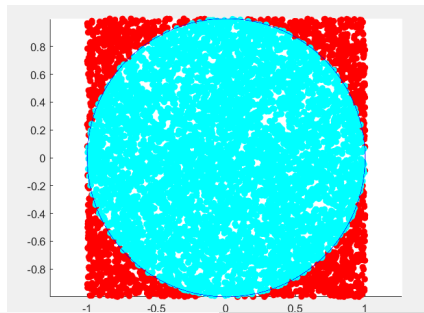

Rezultat

- Generiramo anonimno funkcijo, ki izriše krožnico, ki loči krog od kvadrata:
 $lok_kroz = @(r, phi)[r * cos(phi), r * sin(phi)]$
- Funkcija *scatter*, ki omogoča izris raztresenih točk (v krogu in kvadratu), ter *plot*, ki izriše lok.

Rezultat

- Generiramo anonimno funkcijo, ki izriše krožnico, ki loči krog od kvadrata:
 $lok_kroz = @(r, phi)[r * cos(phi), r * sin(phi)]$
- Funkcija *scatter*, ki omogoča izris raztresenih točk (v krogu in kvadratu), ter *plot*, ki izriše lok.

Metoda Monte Carlo temelji na naključnosti in se uporablja za aproksimacijo matematičnih konstant, kot je π . Program temelji na uporabi različnih vgrajenih funkcij, kot so *rand* za generiranje naključnih točk, *zeros* za ustvarjanje matrik ničel ter funkciji *scatter* in *plot* za izris grafov. Uporaba funkcije *input* omogoča interaktivno izvajanje programa. Ključna točka je definiranje lastne funkcije in shranitev v funkcijsko datoteko, prav tako pa je uporabna tudi anonimna funkcija. Končni rezultat programa je približek za π , izračunana napaka in izris grafa. Glavna ugotovitev pa je, da z večjim številom generiranih točk dosežemo natančnejši približek za π in manjšo napako.

